

VEILEDER FOR DELING AV PERSONOPPLYSNINGER MELLOM NAV OG FYLKESKOMMUNEN – REALKOMPETANSEVURDERING

Utarbeidet av en arbeidsgruppe fra AVDir og HK-dir bestående av:
Chris Andre Rydning Presthus, Silje Grinderud Nordbø, Marianne Torkilseng, Line
Prestrønning, Mia Stjern Gjeldnes, Trond Fitje, og Oskar Wiklund.

04.04.25

Innhold

Sammendrag.....	2
1. Tema og avgrensing for veilederen	3
2. Generelt om deling av taushetsbelagte personopplysninger	3
2.1. Hva vil det si å dele personopplysninger?	3
2.2. Behandlingsgrunnlag og unntak fra taushetsplikt.....	4
2.3. Nødvendige opplysninger til et klart definert formål	4
2.4. Brukermedvirkning	4
3. Hva er RKV og hvilke opplysninger er relevante for prosessen?	5
3.1. Retten til RKV.....	5
3.2. Prosessen	5
3.3. Hvilke opplysninger er relevante for gjennomføring av RKV?	6
4. I hvilke situasjoner er det aktuelt og tillatt å dele?	6
4.1. Deling av personopplysninger i veilednings- og avklaringsfasen	6
4.2. Deling av personopplysninger i kartleggingsfasen	8
4.3. Deling av personopplysninger fra Nav gjennom RKV-prosessen.....	9

Sammendrag

All deling av personopplysninger må være nødvendig for å oppnå et klart definert formål. Samarbeid mellom Nav og fylkeskommunen i forbindelse med gjennomføringen av en realkompetansevurdering (RKV) kan gi en mer effektiv og sammenhengende tjeneste for tjenestemottaker. Den som deler må derfor være bevisst på hva som skal oppnås med delingen og alltid ta en konkret vurdering av hvilke opplysninger som er nødvendig for å oppnå dette. I praksis er det tjenestemottaker som selv deler skriftlig dokumentasjon med fylkeskommunen i forbindelse med en RKV. Delingen mellom Nav og fylkeskommunen skjer derfor i hovedsak muntlig, med eller uten tjenestemottaker til stede.

I forbindelse med RKV er deling ingen plikt, men en mulighet. For å ivareta relasjonen til tjenestemottaker bør derfor vedkommende være informert om hva som deles og være positiv til delingen. Samarbeid og deling bør være et gunstig tilbud som gis tjenestemottakeren.

Ved å benytte de lovbestemte unntakene fra taushetsplikt som er nevnt i kapittel 4 i denne veilederen, har verken fylkeskommunen eller Nav behov for å innhente samtykke fra tjenestemottakeren i delingssituasjonene som beskrives i punkt 4.1, 4.2 og 4.3. Det foreligger allerede en lovlig adgang til å dele de aktuelle opplysningene mellom Nav og fylkeskommunen etter forvaltningsloven § 13 b. Vi anbefaler å benytte delingsadgangene som nevnes i kapittel 4, fremfor å innhente skriftlig samtykke.

1. Tema og avgrensing for veilederen

Denne veilederen tar for seg adgangen til å dele personopplysninger mellom Nav og fylkeskommunen i forbindelse med realkompetansevurdering. I fortsettelsen brukes RKV som forkortelse for realkompetansevurdering. Veilederen er relevant for Nav-veiledere som bistår arbeidssøkere med oppfølging og kartlegging, og for fagpersoner i fylkeskommunen som arbeider med RKV.

Veilederen er utarbeidet som oppfølging av rapporten «Deling av personopplysninger mellom NAV og fylkeskommunen».¹ I rapporten pekes det på at voksne arbeidssøkere ofte vil få oppfølging og ytelser både fra Nav og fra utdanningssektoren i fylkeskommunen. Videre fremheves den lovfestede samarbeidsplikten mellom disse: Nav og fylkeskommunen skal samarbeide når det er nødvendig for å gi tjenestemottakeren, altså personen som får tjenester fra Nav og fylkeskommunen, et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.²

Hvis det er aktuelt for en arbeidssøker å søke om å få gjennomført en RKV gjennom fylkeskommunen, aktualiseres ofte behovet for samarbeid i den enkelte sak. Det vil da også kunne oppstå et behov for å utveksle personopplysninger mellom Nav og fylkeskommunen.

Veilederen beskriver hvordan Nav og fylkeskommunen kan gå frem for å gjøre en forsvarlig vurdering av hvilke opplysninger de kan utveksle med hverandre. Den tar kun for seg deling til gjennomføring av RKV, og omfatter dermed ikke deling av personopplysninger til andre formål. Veilederen er ment som en støtte for å finne fram til, og bruke regelverket som muliggjør deling, men erstatter ikke lesing av lovteksten.

2. Generelt om deling av taushetsbelagte personopplysninger

2.1. Hva vil det si å dele personopplysninger?

Opplysninger i en sak, som direkte eller indirekte kan identifisere en fysisk person, er personopplysninger.³ All tilgjengeliggjøring av personopplysninger anses som deling. Det kan skje ved fysisk overlevering eller elektronisk overføring av dokumentasjon, eller i muntlig form. Deling kan også skje ved at det gis tilgang til systemer med registrerte personopplysninger.

Denne veilederen gjelder kun for deling som skjer direkte mellom Nav og fylkeskommunen. Situasjoner der tjenestemottakeren selv deler personopplysninger eller dokumentasjon, er ikke omfattet.

¹ [Deling av personopplysninger mellom Nav og fylkeskommunen - Utredning av juridisk handlingsrom, 30.08.2024](#)

² Se [Nav-loven § 15 a](#) og [opplæringsloven § 24-1](#).

³ Jf. personvernforordningen (GDPR) art. 4 nr. 1

2.2. Behandlingsgrunnlag og unntak fra taushetsplikt

Personopplysninger kan bare behandles, inkludert deles, dersom det finnes et rettslig grunnlag (behandlingsgrunnlag) som tillater det, for eksempel i lov eller forskrift. Er personopplysningene underlagt taushetsplikt, kreves det i tillegg et unntak fra taushetsplikten for å kunne dele disse. Mottakeren av opplysningene må også ha en eller flere lovpålagte oppgaver som begrunner at det er nødvendig å samle inn og bruke personopplysningene som blir delt.

Vi legger til grunn at de fleste personopplysningene som deles i forbindelse med RKV vil være underlagt taushetsplikt. Det kommer av at delingen av personopplysningene ofte vil røpe et klientforhold til Nav. For fylkeskommunen sin del kan det være tilfeller hvor delingen ikke omfatter taushetsbelagte personopplysninger. Delingen vil likevel hjemles i de samme lovbestemmelsene, og vi skiller derfor ikke mellom disse tilfellene i denne veilederen.⁴

2.3. Nødvendige opplysninger til et klart definert formål

Personvernprinsippene krever at all behandling av personopplysninger må være nødvendig for å oppnå et klart definert formål. Ved deling av personopplysninger må man være bevisst på hvilket formål som ønskes oppnådd ved delingen. Det skal ikke deles flere opplysninger enn det som er nødvendig for å oppnå formålet.

2.4. Brukermedvirkning

Det er tjenestemottakeren som er hovedaktøren i prosessen som skal lede frem til en stabil tilknytning til arbeidslivet. I kapittel 4 omtales lovbestemmelser som kan gi unntak for taushetsplikt mellom Nav og fylkeskommunen, og som også gir rettslig grunnlag for å dele personopplysninger. Ingen av disse bestemmelsene innebærer en *plikt* til å dele opplysninger. De gir kun en *adgang* til å dele når vilkårene er oppfylt. Saksbehandlerne i Nav og fylkeskommunen må derfor selv vurdere om det å gi ut opplysninger vil være hensiktsmessig for oppgaveløsningen i den konkrete saken. Ivaretagelsen av tillitsforholdet og relasjonen til tjenestemottakeren bør være avgjørende i vurderingen av om deling skal finne sted.

Det er viktig å ivareta brukermedvirkning og å overholde informasjonsplikten, slik at tjenestemottakeren forstår og opplever at både samarbeidet og delingen av opplysninger bidrar positivt til egen situasjon. All deling av personopplysninger i forbindelse med RKV bør derfor skje i samråd med tjenestemottakeren. Det bør gis som et tilbud om støtte og kun skje der tjenestemottakeren er positiv til det.

⁴ Bakgrunnen for dette er forklart nærmere i rapporten [«Deling av personopplysninger mellom NAV og fylkeskommunen»](#). Utredning av juridisk handlingsrom, kapittel 8.4.

3. Hva er RKV og hvilke opplysninger er relevante for prosessen?

3.1. Retten til RKV

Fra det skoleåret som tar til det året man fyller 19 år har de som har fullført grunnskoleopplæring eller tilsvarende opplæring, men ikke har studiekompetanse eller yrkeskompetanse fra videregående opplæring rett til videregående opplæring for voksne, jf. opplæringsloven § 18-3. Man har da rett til å få realkompetansen sin vurdert og dokumentert av fylkeskommunen, jf. opplæringsloven § 18-8. ⁵Gjennom retten til yrkesfaglig rekvalifisering⁶ i opplæringsloven § 18-4, har også søkere med oppnådd studiekompetanse eller yrkeskompetanse, rett til videregående opplæring fram mot én ny yrkesfaglig sluttkompetanse, og dermed også rett til RKV. Fylkeskommunen besitter opplysningene om hvorvidt videregående opplæring er bestått eller ikke.

De som ikke har rett til videregående opplæring for voksne, har likevel rett på RKV hvis Nav eller kommunen anbefaler det, jf. opplæringsloven § 18-8 andre ledd.

En RKV skal avgjøre hvilken kompetanse den voksne har, og hvilket opplæringstilbud den voksne skal få.

3.2. Prosessen

En RKV⁷ består av fire faser fra søkeren tar kontakt med fylkeskommunen til det skrives ut dokumentasjon på gjennomført RKV.

I den første fasen veileder fagpersonen fra fylkeskommunen søkeren om rettigheter, formål med RKV og hvilken sluttkompetanse vurderingen skal gjøres mot. I kartleggingsfasen skal fylkeskommunen sørge for at det blir klargjort hvilken kompetanse søkeren har. I samarbeid med søkeren sørger fylkeskommunen for å få innhentet all relevant dokumentasjon knyttet til den formelle, ikke-formelle og uformelle kompetansen.

Vurderings- og verdsettingsfasen skjer på grunnlag av veilednings- og avklaringsfasen og kartleggingsfasen. Fylkeskommunen avgjør om kompetansen som søkeren dokumenterer og viser, er likeverdig med kompetansen som oppnås gjennom videregående opplæring etter læreplanverket. Alt som skjer før fase tre er dermed avgjørende for å kunne vurdere og verdsette den voksnes kompetanse.

⁵ Mer informasjon i [Veileder om realkompetansevurdering i grunnopplæringen | udir.no](https://udir.no/veileder-om-realkompetansevurdering-i-grunnoppleringen)

⁶ [Rett til yrkesfaglig rekvalifisering | udir.no](https://udir.no/rett-til-yrkesfaglig-rekvalifisering)

⁷ Les mer om realkompetansevurdering her: [Veileder om realkompetansevurdering i grunnopplæringen | udir.no](https://udir.no/veileder-om-realkompetansevurdering-i-grunnoppleringen)

3.3. Hvilke opplysninger er relevante for gjennomføring av RKV?

Opplysninger som kan være relevante for at fylkeskommunen kan vurdere og verdsette søkeren sin realkompetanse er:

- Kompetansebevis fra videregående opplæring.
- Kursbevis, eksamensbevis fra annen opplæring (både avsluttet og ikke avsluttet).
- Attester fra arbeidsgivere, tillitsvern, oppgaver som frivillig.
- Uttalelser fra arbeidsgivere om hvilken kompetanse søkeren har, osv.
- Beskrivelser fra arbeidsgiver og frivillig sektor om jobbinnhold, kompetanse og oppgaver utført for eksempel som frivillig på et arrangement.
- Kompetansebeskrivelse utarbeidet av søkeren selv, som er attestert av arbeidsgiver, frivillig sektor, osv.
- Dokumentasjon på gjennomført arbeidstrening som eget arbeidsmarkedstiltak, herunder varighet, innhold og oppnådd kompetanse.
- Dokumentasjon på gjennomført arbeidstrening som en del av gjennomføring av arbeidsmarkedstiltak hos ekstern tiltaksarrangør, herunder varighet, innhold og oppnådd kompetanse.

4. I hvilke situasjoner er det aktuelt og tillatt å dele?

Med utgangspunkt i RKV-prosessen beskriver vi i dette kapitlet de mest aktuelle situasjonene for deling av personopplysninger mellom Nav og fylkeskommunen. Situasjonene som omtales i punkt 4.1 og 4.2 tar for seg aktuell deling fra fylkeskommunen til Nav, og situasjonen i punkt 4.3 tar for seg aktuell deling fra Nav til fylkeskommunen.

Når Nav og fylkeskommunen deler personopplysninger som beskrevet i de tre situasjonene, vil de ha hjemmel i lov for delingen. Det er derfor ikke behov for å innhente skriftlig samtykke fra tjenestemottaker.

4.1. Deling av personopplysninger i veilednings- og avklaringsfasen

Fylkeskommunen har ansvar for å veilede om tjenestemottakerens rettigheter knyttet til RKV, og å gjennomføre selve RKV og vurdere og dokumentere realkompetansen. Ved innledende veiledning kan det være nødvendig å avklare om tjenestemottakeren har rett til RKV. Det kan av ulike årsaker være slik at tjenestemottakeren ikke selv vet om videregående opplæring er bestått eller ikke.

Denne avklaringen er også viktig for Navs videre oppfølging, og det kan derfor være behov for at fylkeskommunen deler opplysninger til Nav om:

- Tjenestemottakerens formelle kompetanse, inkludert om vedkommende har rett på RKV
- Informasjon om aktuelle yrkes-/fagretninger for tjenestemottakeren og tidsaspektet knyttet til oppnådd sluttkompetanse for disse.

Slik deling fra fylkeskommunen til Nav kan være naturlig og hensiktsmessig i en innledende veiledningssamtale/trekantsamtale, der Nav-veileder deltar sammen med tjenestemottaker og fagperson fra fylkeskommunen. Det er ikke nødvendigvis etablert praksis i alle fylker med slike trekantsamtaler, men slike samtaler kan finne sted både før og etter at det søkes om RKV.

Formålet med trekantsamtaler er å få klarlagt hvordan tjenestemottakerens kompetanse best kan synliggjøres, hvilke alternative retninger for sluttkompetanse som fremstår mest relevant og å få klarhet i hva som kan være aktuell dokumentasjon i en RKV. Informasjonsdeling fra fylkeskommunen kan bidra til at Nav-veileder får en bedre forståelse av hvilken skriftlig dokumentasjon fylkeskommunen trenger for å vurdere og verdsette tjenestemottakerens kompetanse. Nav-veileder vil deretter kunne bistå tjenestemottaker ved søknad om RKV, slik at den nødvendige dokumentasjonen blir tilgjengeliggjort for fylkeskommunen og er av så god kvalitet som mulig.

Nav-veileder og en fagperson fra fylkeskommunen kan også ha en slik dialog uten tjenestemottaker til stede. Tjenestemottakeren bør imidlertid være orientert om og positiv til slik dialog, jf. punkt 2.4 om brukermedvirkning.

JURIDISK BEGRUNNELSE FOR ADGANGEN TIL Å DELE I DENNE SITUASJONEN:

Fylkeskommunen kan dele opplysningene som omtalt i punkt 4.1 uten hinder av taushetsplikt med hjemmel i forvaltningsloven § 13b, første avsnitt, nr. 5.

Etter bestemmelsens første og annet alternativ, kan fylkeskommunen dele opplysninger med Nav om at de har mottatt en søknad fra søker om RKV, samt opplysninger om avgjørelser som er truffet tidligere, eksempelvis om bestått eller ikke bestått utdanning. Dette er aktuelt dersom fylkeskommunen vet at søkeren av RKV får oppfølging av Nav (for eksempel gjennom en trekantsamtale), og opplysningene er nødvendige for denne oppfølgingen.

Etter samme bestemmelse, tredje alternativ, har fylkeskommunen også adgang til å dele taushetsbelagte opplysninger med Nav hvis slik deling er nødvendig for å fremme fylkeskommunens egne oppgaver.

Fylkeskommunen har i oppgave å gi veiledning om- og å gjennomføre RKV, jf. opplæringsloven § 18-8 og forvaltningsloven § 11. Fylkeskommunen er også pålagt å samarbeide med andre offentlige organer, hvis slikt samarbeid er nødvendig for å gi tjenestemottaker et helhetlig og samordnet tjenestetilbud, jf. opplæringsloven § 24-1.

For at det skal være *fremmende* for fylkeskommunens oppgaver å dele opplysningene med Nav, så må Navs kjennskap til opplysningene kunne utgjøre en positiv forskjell for fylkeskommunens oppgaver.

Hvis tjenestemottakeren har rett på RKV, så utgjør det en positiv forskjell at Nav er med fra starten av prosessen. Ved at Nav bistår tjenestemottakeren med å samle inn og tilgjengeliggjøre nødvendig dokumentasjon for fylkeskommunen, vil det gi fylkeskommunen et bedre saksgrunnlag for å gjennomføre en RKV. Nav kjenner også ofte tjenestemottakeren sin livssituasjon og fungering nærmere enn fylkeskommunen. Samarbeid og informasjonsutveksling med Nav vil dermed øke sannsynligheten for at tjenestemottakeren vurderes opp mot en sluttkompetanse som er gjennomførbar, og noe Nav kan være med å støtte oppunder – også økonomisk. Dette igjen øker sannsynligheten for at eventuell restopplæring fullføres, og understøtter formålet om at fylkeskommunens opplæring skal legges opp slik at deltakerne raskest mulig oppnår relevant kompetanse for videre utdanning eller arbeid, jf. opplæringsloven §18-1.

Hvis tjenestemottakeren ikke har rett på opplæring for voksne etter opplæringsloven kapittel 18, vil Nav kunne anbefale at RKV gjennomføres, noe som medfører at tjenestemottakeren får rett på RKV, jf. opplæringsloven § 18-8 andre ledd. Fylkeskommunens oppgave fremmes da gjennom at de gjennomfører en RKV de ellers ikke ville foretatt. Videre legges det til rette for at Nav og fylkeskommunen kan gi søkeren en samordnet tjeneste, med et kortere og mer effektivt opplæringsløp på vei mot arbeid eller videre utdanning.

Når vilkårene for å gjøre unntak for taushetsplikt er oppfylt, gir personvernforordningen art. 6 nr. 1 bokstav e, jf. forvaltningsloven § 13 b nr. 5 og opplæringsloven §§ 18-8 og 18-1 jf. 1-3 og 24-1, et samlet rettslig grunnlag (behandlingsgrunnlag) for å dele personopplysningene.

4.2. Deling av personopplysninger i kartleggingsfasen

Tjenestemottakeren må selv søke om RKV og blir i søknadsløsningen bedt om å fylle inn en CV. Hensikten er at fylkeskommunen skal få en fullstendig oversikt over tidligere utdanning, praksis i faget det søkes RKV i, og annen arbeidserfaring.

Hvis dokumentasjonen fylkeskommunen har mottatt fra søkeren ikke gjenspeiler det som er registrert i CV-en under innsøkingen, vil fylkeskommunen måtte etterspørre mer dokumentasjon fra søker. Hvis dette eksempelvis gjelder arbeidstrening i regi av Nav, så sitter ikke alltid søkeren på dokumentasjonen selv. I slike situasjoner kan fylkeskommunen dele nødvendige opplysninger om tjenestemottakerens søknad med Nav. Formålet er da å få bistand fra Nav til å fremskaffe tilstrekkelig dokumentasjon eller

bidra med nødvendig avklaring rundt opplysningene, slik at vurderingsgrunnlaget for RKV blir best mulig.

JURIDISK BEGRUNNELSE FOR ADGANGEN TIL Å DELE I DENNE SITUASJONEN:

Fylkeskommunen kan dele nødvendige opplysninger fra kandidatens søknad med Nav uten hinder av taushetsplikt med hjemmel i forvaltningsloven § 13b, første avsnitt, nr. 2. Bestemmelsen gir fylkeskommunen adgang til å dele taushetsbelagte opplysninger hvis det gjøres for å oppnå det formål opplysningene er innhentet for.

Opplysningene er samlet inn av fylkeskommunen med det formål å saksbehandle kandidatens søknad om RKV. Altså å gjennomføre en vurdering og verdsetting av kandidatens realkompetanse, jf. opplæringsloven § 18-8. Ved å dele de uklare eller mangelfulle opplysningene i søknaden med Nav for å få fremskaffet dokumentasjon eller bli gitt nødvendig oppklaring om forhold av betydning for vurderingen og verdsettingen, så deles opplysningene for å oppnå formålet de ble innhentet for.

Det er viktig å være bevisst formålet og ikke dele mer enn det som er nødvendig. Tjenestemottakeren skal involveres og informeres.

4.3. Deling av personopplysninger fra Nav gjennom RKV-prosessen

Ved at fylkeskommunen foretar en RKV vil arbeidssøkeren ofte kunne få en kortere og mer effektiv vei til oppnådd sluttkompetanse (eksempelvis fagbrev), og dermed raskere få en mer stabil tilknytning til arbeidslivet. Gjennomføring av en RKV vil følgelig kunne være tjenlig for Nav sin målsetning om å hjelpe arbeidssøkeren inn i arbeidslivet.

Nav kan dele opplysninger de innehar som er nødvendige for at fylkeskommunen skal gjennomføre vurderings- og verdsettingsfasen med så god kvalitet som mulig (se eksempler på relevante opplysninger i punkt 3.3). Delingen kan gjøres i en veiledningssamtale/trekantsamtale med arbeidssøkeren til stede, eller i dialog med fagperson i fylkeskommunen uten at arbeidssøkeren er med. Det er likevel viktig at arbeidssøkeren er innforstått med, informert og positiv til at Nav deler de aktuelle opplysningene. Slik søknadsløsningen til RKV er utformet, vil skriftlig dokumentasjon i praksis måtte deles med fylkeskommunen av arbeidssøkeren selv. Delingen fra Nav til fylkeskommunen vil derfor i hovedsakelig foregå muntlig.

Det er likevel viktig å påpeke at det må foretas en konkret vurdering i hver enkelt sak av hvilke opplysninger som kan deles. Det vil kun være aktuelt å dele opplysninger fra Nav hvis Nav-veilederen mener det er hensiktsmessig for den enkelte arbeidssøkeren at det foretas en RKV. Hvis det eksempelvis ikke er manglende formell kompetanse som

hindrer arbeidssøkeren i deltakelse og stabil tilknytning til arbeidslivet, så vil Nav i utgangspunktet ikke ha adgang til å dele opplysningene med fylkeskommunen.⁸

Det er også viktig å kun dele det som er tilstrekkelig i hvert enkelte tilfelle – altså så lite som mulig for å oppnå formålet (vurdering og verdsetting av realkompetansen). For å unngå overskuddsinformasjon, vil det for eksempel som regel ikke være nødvendig å dele hele rapporter fra tiltaksarrangører og liknende, men kun relevante deler fra rapporten.

JURIDISK BEGRUNNELSE FOR ADGANGEN TIL Å DELE I DENNE SITUASJONEN:

Nav kan dele opplysninger som er relevante for gjennomføringen av RKV som omtalt i punkt 3.3, uten hinder av taushetsplikt med hjemmel i forvaltningsloven § 13b, første avsnitt, nr. 5, tredje alternativ. Bestemmelsen gir Nav adgang til å dele taushetsbelagte opplysninger hvis slik deling er nødvendig for å fremme egne oppgaver. Litt forenklet betyr dette at Nav kan utlevere opplysninger til fylkeskommunen, hvis formålet fylkeskommunen benytter dem til, bidrar positivt til at også Nav oppnår formålet med sine oppgaver.

Nav har innenfor arbeidsmarkedsloven en rekke lovformål, virkemidler og politiske styringssignaler som fastsetter et mål om å oppnå stabil tilknytning til arbeidslivet for sine brukere. Opplæring som kvalifiserer til ledige jobber inngår i dette.

En RKV skal bidra til at opplæring for voksne skal bygge på den kompetansen vedkommende allerede har, slik at det ikke brukes tid og ressurser på å gi opplæring i noe vedkommende allerede kan. Tjenestemottaker oppnår da raskest mulig relevant kompetanse for arbeid eller videre utdanning. Dermed gir gjennomføringen av en RKV ofte en klar gevinst for Nav, i det arbeidssøkeren får formalisert sin eksisterende, men uformelle kompetanse. Dette muliggjør en kortere og mer effektiv vei til eksempelvis fagbrev. Sammenliknet med å være ufaglært vil et bestått fagbrev kvalifisere til flere jobber og øke sannsynligheten for en stabil tilknytning til arbeidslivet. I tillegg vil Nav sin deltakelse i RKV-prosessen bidra til å gi arbeidssøkeren en samordnet tjeneste, ettersom Nav kan bistå med å redegjøre for erfaringene vedkommende har, fremskaffe dokumentasjon som mangler fra eksempelvis arbeidstrening eller oppklare spørsmål fylkeskommunen måtte ha rundt Nav-relatert arbeidserfaring. Det kan forenkles og effektivisere RKV-prosessen for arbeidssøkeren.

For at gjennomføringen av en RKV skal fremme Nav sine egne oppgaver, må RKV likevel fremstå hensiktsmessig for arbeidssøkeren i den konkrete situasjonen. Hvis det eksempelvis ikke er manglende formell kompetanse som hindrer deltakelse og stabil tilknytning til arbeidslivet, så bidrar kanskje ikke RKV til at Nav oppnår formålet med sine oppgaver i den konkrete saken. Det vil da heller ikke være like opplagt at Nav kan dele opplysninger om arbeidssøkeren med fylkeskommunen for dette formålet.

⁸ Da oppfylles ikke bestemmelsen som unntar fra taushetsplikt. Nav vil da kun ha adgang til å dele hvis det foreligger et samtykke fra tjenestemottaker. Foreligger samtykke står Nav likevel fritt til å velge om arbeidet med å utlevere skal prioriteres eller ikke.